

традиційних форм навчання визначає самостійну роботу студента як більш незалежну, пріоритетну та творчу.

Активна самостійна робота студентів можлива тільки при наявності серйозної та стійкої мотивації. Найсильніший мотивуючий фактор - підготовка до подальшої ефективної професійної діяльності.

Таким чином, самостійна робота студентів – це особлива форма організації навчальної діяльності, спрямована на пошук необхідної інформації, осмисленого і творчого сприйняття її з метою вироблення професійної компетентності.

Список використаних джерел

1. Малихін О.В. Організація самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів: теоретико-методологічний аспект: монографія. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2009. 307 с.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології. Київ : Академвидав, 2004. 352 с.
3. Faten Al Nadzhar, Liaska O., Prokopova O., Hutsol T. Developing Media Competency through Media Education among University Students. *Official Proceedings of ICMC 2018 -1st International Conference on Media and Communication, 19-21 March 2018- Abu Dhabi, UAE*. Pp. 225-231.

Попова Ірина

кандидат технічних наук, доцент

Попрядухін Вадим

кандидат технічних наук, доцент

Курашкін Сергій

кандидат технічних наук, доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ ЕНЕРГЕТИКІВ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ

Сучасний етап розвитку суспільства пред'являє до роботи професіоналів – вищих навчальних закладів (ВНЗ), принципово нові вимоги. Система підготовки фахівців у масштабах країни визначена специфікою конкретної професійної галузі. Молодому фахівцю після закінчення ВНЗ потрібно, як правило, ще багато часу, аби адаптуватися до умов професійної діяльності.

Електроенергетичний комплекс України – це основа функціонування та

розвитку національної економіки, забезпечення цивілізованих умов життя населення. Отже, від професійної діяльності сучасних фахівців у енергетичній галузі залежить розвиток майже всіх галузей промисловості і економічне зростання країни. Для того, щоб отримати сучасного фахівця-енергетика необхідна якісна освіта та гідна професійна підготовка. Це є визначальними чинниками у працевлаштуванні випускників вищих навчальних закладів (ВНЗ). Від їх рівня підготовки залежить якість кадрового потенціалу ринку праці в Україні.

Не зважаючи на те, що адаптація до умов роботи на конкретних місцях на базі основного багажу знань і вмінь, накопичених і придбаних в у ВНЗ, важливу роль відіграє наявність у молодого фахівця професійно важливих якостей особистості, які розуміються як сплав функціональних, операціональних і особистісних компонентів, які мають динамічну структуру з функціональними залежностями. Це зумовлено тим, що держава фактично зняла з себе обов'язок щодо забезпечення обов'язкового працевлаштування випускників. Крім того, існує суттєвий розрив між вимогами роботодавця до фахівця та високого рівня теоретичної підготовки, що не підкріплена відповідним розвитком трудових умінь та навичок фахівця. Це врешті-решт впливає на можливості їхнього реального працевлаштування. Отже, виникає проблема в необхідності підвищенні якості професійної підготовки фахівців, зокрема енергетиків у процесі професійної підготовки. Актуальність проблеми полягає у виборі та дослідженні оптимальних педагогічних умов, які б забезпечили успішність формування професійних якостей фахівця-енергетика у процесі навчання у ВНЗ.

Питанням професійної підготовки фахівців присвячені праці таких українських та зарубіжних науковців, як В. Бажутіна, В. Безрукової, О. Белової, І. Васильєва, О. Коваленко, Н. Кузьміної, М. Кухарева, М. Лазарева, А. Маленка, А. Мелецінека, Г. Стайнова, Н. Ерганової та інших, в яких визначаються (за допомогою наукових досліджень) професійно значущі якості фахівців. Однак результати аналізу наукової літератури переконують, що проблема розвитку професійно важливих якостей у фахівців-енергетиків недостатньо висвітлена, а отже, потребує подальшого дослідження.

Впровадження стандарту ISO 50001 «Системи енергетичного менеджменту», прийняття Закону України «Про засади функціонування ринку електричної енергії України» від 24 жовтня 2013 року № 663-VII та розвитку концепції Smart Grid в Україні передбачають виникнення нових підвищених вимог до підготовки фахівців у галузі електричної інженерії. За затвердженим постановою КМУ № 266 від 29 квітня 2015 року переліком галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, проблемами виробництва, перетворення, збереження та використання певних видів енергії повинні займатися фахівці у галузі електричної інженерії, до складу яких входять спеціалісти з електроенергетики, електротехніки та електромеханіки, енергетичного машинобудування, атомної енергетики,

теплоенергетики та гідроенергетики. А головною метою їхньої роботи повинно стати раціональне використання енергії та енергоносіїв [1, с. 82].

Однак, при організації процесу фахової підготовки потрібно пам'ятати, що в освіті посилюються кризові явища, які є наслідком відставання її від потреб науки і виробництва.

Професіоналізм у діяльності фахівця енергетика починається з певного обсягу знань: важливою складовою використання інформаційних технологій при підготовці висококваліфікованих фахівців для енергетичного комплексу є їх підготовка ще з студентських років.

Дослідниками сучасних ІКТ визначено, що в освітньо-інформаційному середовищі навчальних закладів вони мають виконувати наступні функції:

- формування умінь та навичок роботи з інформацією, розвиток комунікативних здібностей, тобто виховання особистості «інформаційного суспільства»;

- покращення якості навчання за допомогою більш повного використання доступної інформації, причому комп'ютер виступає в ролі засобу, а не суб'єкта навчальної діяльності, він помічник педагогу, а не його заміна;

- засобу навчання (застосування мультимедійних навчальних курсів);

- технічного засобу автоматизації процесу навчальної діяльності студента, що включена у пізнавальну, пошукову, дослідницьку, експериментальну роботу, який дозволяє мобільно працювати з текстом, графічним, звуковим або відео документом, якісно подавати інформацію, обробляти її, спілкуватися зі своїми колегами;

- зразка сучасних інноваційних технологій, що розвиває навички оволодіння ними, дає знання про їх назви, функціональне призначення та складові елементи;

- ефективного тренажера, що розвиває пізнавальну і творчу активність особистості, спонукає її приймати власні оригінальні рішення, бачити їхній результат, перевіряти їхню правильність, тощо.

Інформаційно-комунікаційні технології у педагогічному процесі застосовують для: індивідуалізації та диференціації процесу навчання за рахунок можливості вивчення та засвоєння матеріалу з індивідуальною швидкістю; здійснення контролю зі зворотним зв'язком, діагностикою помилок і оцінкою результатів навчальної діяльності; здійснення самоконтролю та самокорекції; тренування в процесі засвоєння навчального матеріалу та самопідготовки учнів; - проведення практичних робіт в умовах імітації в комп'ютерній програмі; підготовки учасників освітнього процесу до життєдіяльності в умовах інформаційного суспільства.

Оволодіння сучасними інформаційними та інформаційно-комунікаційними технологіями, методикою їх використання в навчальному процесі сприятиме модернізації освіти – підвищенню якості професійної підготовки майбутнього фахівця, збільшенню доступності освіти, забезпеченню потреб суспільства в конкурентоздатних фахівцях. Інформатизація суспільства – це перспективний

шлях до економічного, соціального та освітнього розвитку.

Список використаних джерел

1. Попова І.О., Петров В.О., Попрядухін В.С. Особливості формування професійних якостей при підготовці фахівців-енергетиків. *Удосконалення навчально-виховного процесу в закладах вищої освіти*. 2019. Вип. 22. С.118-123.
2. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В. Формування компетенцій з безпеки життєдіяльності у фаховій підготовці енергетиків. *Scientific journal Innovative solutions in modern science*. 2016. № 1(1). С. 82–87.
3. Дембіцька С. В., Кобилянський О. В. Формування культури безпеки у студентів-електриків. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2015. Випуск 43. С. 223–228.

Попович Микола

Д-р філос. наук, професор, професор кафедри
Подільський державний аграрно-технічний університет
м. Кам'янець-Подільський

Попович Дмитро

магістр права, магістр фінансів
співробітник компанії Marriott International
м. Мюнхен, Німеччина

ЗМІСТ ТА СТРУКТУРА КУЛЬТУРИ СУСПІЛЬСТВА ТА ОСОБИСТОСТІ

Культура є багатовимірним символічним світом та синтезом багатьох ціннісних систем. У філософській та культурологічній літературі проаналізовано зміст понад 500 визначень поняття «культура» [2]. Але жодне з них не розкриває сутність культури в усіх її смислах і вимірах. У нашому дослідженні, під культурою ми розуміємо:

- творені та передані моделі цінностей, які є чинником що формують людську поведінку;
- ступінь та міру прояву людяності в людині;
- систему цінностей і норм, котрі втіленні у способі життя людини та суспільства [3].

Творцем культурних цінностей є людина. Отже, культура є сукупністю матеріальних і духовних цінностей створених людством протягом історії, а також історично набуту систему норм, правил, заповідей, настанов і заборон, які забезпечують функціонування соціуму. Відтворення, збереження та